

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/175/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220200542
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1220200542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci oprávnenej z výživného: G. Š.Y., K. XX.XX.XXXX, O.: P. X, O., proti V. G. B.H.: O.. V. Š.Y., K. XX.XX.XXXX, I. O.: O. X, S., I..Č.. O.: E. X, W., Y.W., na odvolanie oprávnenej z výživného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 23.06.2021, č. k. 27P/15/2020-88, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 23.06.2021, č.k. 27P/15/2020-88 mení tak, že schvaľuje zmier účastníkov konania v nasledujúcom znení:

Povinný z výživného O.. V. Š., K.. XX.X.XXXX, sa zaväzuje prispievať na výživu oprávnenej z výživného G. Š.Y., K.. XX.X.XXXX, zvýšeným výživným v sume 280 eur mesačne počnúc dňom 5.9.2020 do 31.12.2022 a počnúc dňom 1.1.2023 sa zaväzuje prispievať na výživu oprávnenej z výživného sumou 350 eur mesačne, ktorú sumu bude platiť vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám oprávnenej z výživného, počnúc dňom schválenia tohto zmiereu. Zročné výživné sa neuplatňuje.

II. Týmto rozhodnutím sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/107/2015-60, zo dňa 10.9.2015 v časti o výške výživného.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 27P/15/2020-88, zo dňa 23.06.2021 rozhodol, že zvyšuje vyživovací povinnosť otca k G. Š., K.. XX.XX.XXXX zo sumy 180,- eur mesačne na sumu 280,- eur mesačne, počnúc dňom 05.02.2020, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám G. Š., K.. XX.XX.XXXX. Zároveň súd prvej inštancie určil, že zročné výživné za obdobie od 05.02.2020 do 30.06.2020 vo výške 1.617,- eur je otec povinný zaplatiť k rukám G. Š., naY.. XX.XX.XXXX do 15. dní od doručenia tohto rozsudku a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/107/2015-60 zo dňa 10.09.2015 v časti o výške výživného. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 05.02.2020 podala matka vtedy ešte maloletej dcéry G. Š., K.. XX.XX.XXXX návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, z dôvodu, že od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery na strane maloletej. Uviedol, že matka v návrhu poukázala na to, že dcéra bola v čase posledného rozhodovania siedmačka na základnej škole, teraz navštevuje Strednú V. Š. W. U. F., P. XX, O., pričom s nástupom na strednú školu vznikli matke zvýšené výdaje na nákup školských pomôcok, pomôcok na výkon odbornej praxe, exkurzie, kultúrne podujatia a

pod. Súd prvej inštancie uviedol, že mesačné výdaje maloletej matka špecifikovala nasledovne: školské pomôcky - 5 eur, doprava - 12,05 eur, mobil - 8 eur, hygienické potreby - 8 eur, strava - 120 eur, vreckové - 25 eur, jednorazové ročné náklady: poplatok za ZRPŠ - 20 eur, aktivácia ASIC - 13 eur, nákup školských pomôcok (výkresy, zošity, učebnica angličtiny - 75 eur, školské výlety (Oswienčim) - 90 eur, zubár - 140 eur, ošatenie obuv - 140 eur, náklady na bývanie: hypotéka matky - 224,30 eur, nájom 123,76 eur, UPC - 29,80, plyn štvrťročne - 12eur, elektrina 20 eur, telefón 15 eur, RTVS - 4,61 eur. Matka súdu prvej inštancie uviedla, že pracuje ako štátny zamestnanec s čistým mesačným príjmom vo výške 1.275 eur a dodala, že otec o dcéru nejaví žiaden záujem, nekontaktuje sa s ňou, výživné platí nepravidelne, stáva sa, že aj 8 mesiacov výživné neplatí, potom musí matka podať trestné oznámenia a vzápätí otec dlžné výživné uhradí.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom matky, plnoletého dieťaťa, kolíznej opatrovníčky oboznámil sa s obsahom potvrdenia o príjme matky, dokladov o príjmoch a výdajoch otca, spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 49P/107/2015, rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 7C/64/2009-37 zo dňa 06.05.2009 a vec prejednal v neprítomnosti otca podľa § 180 Civilného mimosporového poriadku, keďže mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané, svoju neúčast' neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania.

4. Súd prvej inštancie v uvedenej veci rozhodol podľa § 24 ods. 4, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), ako aj podľa článku 8 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého dňa 20. novembra 1989 v New Yorku podpísaného v mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky v New Yorku 30. septembra 1990, ktorý pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku nadobudol platnosť v súlade so svojim článkom 49 ods. 2 dňom 6. februára 1991 štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti nároku na zvýšenie výživného otca k už plnoletej dcére skúmal, či dieťa je odkázané aj po dosiahnutí plnoletosti na vyživovaciu povinnosť svojich rodičov, v akom rozsahu došlo k zvýšeniu potrieb dieťaťa, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Uviedol, že v čase pôvodného rozhodovania Okresného súdu Bratislava II, v konaní vedenom pod sp. zn. 27P/15/2020 otec deklaroval príjem zo živnosti vo výške 313 eur nespĺcal žiadne pôžičky, nevlastnil žiaden majetok väčšej hodnoty okrem 20-ročného auta zn. Peugeot, už v tom čase (2015) býval vo B., kde mal prenajatú jednu izbu, za ktorú platil mesačne sumu 100 eur + náklady na služby vo výške 130 eur ročne. Matka pracovala na Q. Ž.Z. V. W. Y. s čistým mesačným príjmom vo výške 889 eur mesačne, splácala hypotéku vo výške 273 eur mesačne, ktorú čerpala na kúpu 2-izbového bytu na P., náklady na bývanie vyčíslila sumou 147 eur mesačne. Ďalej uviedol, že dcéra v tom čase navštevovala siedmy ročník základnej školy, v konaní bola schválená rodičovská dohoda, ktorou sa otec zaviazal platiť na dcéru zvýšené výživné vo výške 180 eur mesačne a že v súčasnosti dcéra pokračuje v štúdiu na strednej škole dennou formou, ergo pripravuje sa ďalšie povolanie, tým pádom je odkázaná na výživu svojich rodičov aj po dosiahnutí plnoletosti. Dodal, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 5 a pol roka, za ktoré obdobie došlo všeobecne k zvýšeniu životnej úrovne, zvýšili sa ceny, zároveň však dcéra začala študovať na strednej odbornej škole s čím jej vznikajú zvýšené výdaje na nákup školských potrieb, na realizáciu jej voľnočasových aktivít, záujmov a uspokojovanie základných potrieb. Súd prvej inštancie podotkol, že v neposlednom rade značnú položku predstavujú poplatky čel'ustnému ortopédovi za fixný zubný strojček, za ktorý matka zaplatila dňa 17.08.2020 sumu 850 eur a dcéra naďalej chodí na kontroly, na výmenu gumičiek a drôtu (jedna výmena 120 eur), pričom celkovo matka za strojček doposiaľ zaplatila 3.000 eur. Dodal, že matka dňa 24.11.2020 kúpila dcére novú posteľ a matrac (374 eur + 54 eur) a dňa 15.10.2020 nový tablet Lenovo (574 eur) a zaplatila jej vodičský kurz (630 eur). S poukazom na vykonané dokazovanie, súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k plnoletej dcére zo sumy 180 eur mesačne na sumu 280 eur mesačne, mal za to, že po takmer 6 rokoch od poslednej úpravy výživného sa zmenili potreby dcéry, ktorá nadobudla plnoletosť, študuje na strednej odbornej škole, má zvýšené výdaje na štúdium, na učebné pomôcky, voľnočasové aktivity (vodičský kurz - 630 eur), ako aj zdravotné potreby. Súd prvej inštancie je toho názoru, že otec má reálne možnosti a schopnosti platiť výživné v uvedenej výške a nebolo by spravodlivé celú finančnú stránku starostlivosti o dcéru ponechať na ťarchu matke, keď suma 180 eur sa javí ako nepostačujúca pre dieťa vo veku takmer 19 rokov. Uviedol, že v roku 2015 deklaroval otec mesačný príjem 313 eur, pričom súhlasil s výživným vo výške 180 eur, čo predstavovalo viac ako polovicu jeho platu, pričom v súčasnej dobe otec žije a pracuje v Y.. Súd prvej inštancie poukázal na to, že aj keď z listinných dokladov otca vyplýva, že od 19.03.2020 poberal dávku v nezamestnanosti vo výške 1.178 eur mesačne, v predchádzajúcom období bol zamestnaný v Y. v obchodnej spoločnosti A.-Q. O. F., kde dosahoval príjem vo výške 1.459

eur netto mesačne. Dodal, že v súčasnosti síce otec poberá dávku v hmotnej núdzi 35,21/deň, t. j. 1.091 eur/mesiac, privyrába si však prácou pre obchodnú spoločnosť EDIS BODEN Ltd&Co.Kg, čo vyplýva z ospravedlnení z neúčasti na pojednávaní, ktoré potvrdenie o nemožnosti dostaviť sa na súd prvej inštancie z pracovnej zaneprázdnenosti vystavila pre otca práve uvedená firma (č. l. 61 a 66 spisu). Súd prvej inštancie skonštatoval, že výšku príjmu z uvedenej spoločnosti otec však nepreukázal, pričom je všeobecne známe, že platy v Y. sú omnoho vyššie ako na Slovensku, a to je jeden z hlavných dôvodov, prečo je o zamestnanie v Y. taký záujem. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že všeobecne v Y. nie je stanovená minimálna mzda, keďže základom pre určenie výšky mzdy sú kolektívne zmluvy uzavreté medzi zástupcami zamestnancov a zamestnávateľom a v nich je stanovená aj minimálna mzda pre dané odvetvie a pracovnú pozíciu, pričom tak ako na Slovensku aj v Y.Ú. patria medzi profesie s najnižším platom tie, na vykonávanie ktorých sa nevyžaduje žiadne resp. iba minimálna kvalifikácia, možno sem zaradiť napr. chyžnú, ktorá v Y. zarába 1.200 až 1.300 eur brutto. Skonštatoval, že plat okolo 2.000 eur brutto má napr. elektrikár, zvárač, automechanik, tesár, maliar, v Y. sú mzdy oproti Slovensku približne dvoj až trojnásobne vyššie, a že výhodou zamestnancov v Rakúsku je aj ich nárok na 13. a 14. plat (C..V..sk). Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že dávka v hmotnej núdzi (Notstandshilfe) sa poskytuje nezamestnaným osobám, ktorých nárok na podporu v nezamestnanosti nebol vyčerpaný (počas obdobia piatich rokov po vyčerpaní nároku) a výška dávky v hmotnej núdzi je 92 % alebo 95 % zo základnej sumy z podpory v nezamestnanosti, pričom pripočítateľný vlastný príjem a tiež príjem partnerov žijúcich v jednej domácnosti sa odpočítavajú. Uviedol, že počas poberania dávky v hmotnej núdzi je možné si privyrábať, avšak výška príjmu nemôže presiahnuť 475 eur brutto /mesiac. Súd prvej inštancie ustálil výdavky otca, ktoré pozostávajú z prenájmu dvoch izieb za sumu mesačne 61 eur na energie, nájomné vo výške 165 eur mesačne, splátky dlhu na dani z príjmu vo výške 2.376 eur, ošetrovanie u zubára dňa 24.07.2019 sumu 3.912 eur, výdaje v súvislosti s používaním morového vozidla, 128 eur - splátka pôžičky, telefón a internet, a skonštatoval, že iné vyživovacie povinnosti okrem Zuzany nemá. Na základe uvedeného v posudzovanej veci dospel k záveru, že schopnosti a možnosti otca mu dovoľujú platiť výživné na dcéru zvýšené o 100 eur, t. j. vo výške 280 eur mesačne, preto zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť počnúc dňom podania návrhu na súd, t. j. od 05.02.2020. Zároveň skonštatoval, že matka nepreukázala také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznať výživné za obdobie pred podaním návrhu. Zročné výživné, ktoré otcovi vzniklo za obdobie od 05.02.2020 do posledného dňa v mesiaci, v ktorom súd prvej inštancie vo veci rozhodol, t. j. do 30.06.2021 predstavuje 1.617 eur (16 mesiacov a pomerná časť za mesiac február 2020, $16 \times 100 \text{ eur} = 1600 \text{ eur} + 16,65 \text{ eur} = 1.617 \text{ eur}$), ktorú sumu je otec povinný zaplatiť k rukám plnoletej dcéry do 15 dní od doručenia tohto rozsudku, vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh na zvýšenie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Navrhovateľka podala proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedla, že podáva odvolanie proti celému rozsudku súdu prvej inštancie, okrem výroku o trovách konania a navrhla, aby súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 180,- eur mesačne na sumu 350,- eur mesačne, počnúc dňom 05.02.2020, ktorú by bol otec povinný platiť vždy k 15. dňu v mesiaci k jej rukám. Uvedené odôvodnila tým, že má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, výška výživného, ktoré učil súd prvej inštancie, predstavuje podľa nej minimálnu sumu, akou má v jej veku prispievať otec na nezaopatreného dieťaťa, ak žije a pracuje na Slovensku. Dodala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o výživnom je podľa jej názoru v rozpore s ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Podotkla, že ak ide o majetkové pomery jej matky, sú 100 % preukázané, pokiaľ ide o otcove príjmy, tak nie je možné ich hodnoverne preukázať prakticky nikdy, keďže žije v zahraničí. Podľa navrhovateľky je potrebné uviesť, že odporca dlhodobo žije B. Y. a pristupuje k plateniu výživného na občasnej báze, pričom, ak matka podá na otca trestné oznámenie, je schopný túto sumu celú doplatiť do niekoľkých dní. Navrhovateľka má za to, že uvedeným chce vzbudiť dojem, o ťažkom živote v Y., oveľa horších podmienkach ako sa žije na Slovensku, pričom pre permanentnú pracovnú vyťaženosť sa odporca ospravedlnil aj kvôli absencii na pojednávaní. Navrhovateľka poukázala na to, že na súdnom pojednávaní jej matka uviedla, že so zvyšujúcimi nákladmi, aj za podmienky zvýšenia jej mzdy, je prinútená, pre občasné platenie výživného, si trvale na väčšie výdavky požičiavať. Má za to, že je vysoko nepravdepodobné, aby odporca s dosiahnutým vzdelaním na úrovni prvého stupňa VŠ (STU Strojárska fakulta) nebol schopný dosiahnuť v Y. po niekoľkých rokoch života aspoň minimálny posun v životnej úrovni, ktorý by sa prejavil aspoň v minimálnej pravidelnosti v platení výživného. Svoje odvolanie opiera aj o dôvody uvedené v návrhu na zvýšenie výživného, t. j. okrem nepravidelného výživného vo výške 180 eur, iné výdavky otec nehradí, neposkytuje darčeky, nekomunikuje a nezaujíma sa. Navrhovateľka vyjadrila presvedčenie, že

ak by súd prvej inštancie spravodlivo posúdil jej návrh, vychádzajúc z posúdenia notorického chovania a zvykov otca, ak si je vedomý, že si to „môže dovoliť“ bez strachu odňatia napr. vodičského oprávnenia, musí podľa jej názoru aj súd prvej inštancie uznať, že výživné vo výške 280 eur nie je morálne prípustné voči nej a ani voči jej matke.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že čo sa týka otázky občasného platenia, tak poskytol vyjadrenie a vyrozumieanie už na polícii SR, kde uviedol, že firma, v ktorej bol zamestnaný, sa dostala do konkurzu, práve pre neplatenie výplát, a to nielen jemu, ale aj ostatným zamestnaným, zároveň zdôraznil, že o uvedenom predložil aj potrebné doklady. Otec poukázal na to, že v Y.U. sa po podaní takéhoto návrhu koná na pracovno-právnom súde konanie, ktoré až po rozhodnutie príslušného súdu a následné vyplatenie jeho ušlej mzdy trvá približne 3-4 mesiace od ohlásenia danej skutočnosti. Až potom mohol svoje záväzky nielen voči dcére vyrovnať. V tejto súvislosti ešte podotkol, že takisto si musel požičať peniaze na nutné výdaje. Tiež zdôraznil, že uvedené zažil 3 roky po sebe, a že len vďaka tomu, že systém v Y. je postavený na práve občana zamestnanca, sa riešia tieto spory rýchlo. K tvrdeniu navrhovateľky, že životná úroveň matky sa nepopierateľne zlepšila, uviedol, že potom nevidí dôvod na to, aby si požičavala. Čo sa týka dosiahnutého vzdelania uviedol, že v roku 2000 dosiahol prvý stupeň VŠ (SjF STU) s titulom Bc, a nakoľko krátko po skončení štúdia sa spoznal s matkou navrhovateľky a na ceste na svet bola práve navrhovateľka, bolo jeho povinnosťou sa postarať o rodinu, keďže jeho dosiahnuté vzdelanie stačilo akurát na to, že sa mohol zamestnať vtedy za minimálnu mzdu (jediné uplatnenie t. č. bolo v štátnej správe). Uviedol, že keďže matka navrhovateľky práve začala pracovať za minimálnu mzdu na Q. Ž. V. Slovenskej republiky, bol nútený pracovať vo firme ako živnostník - podlahár, aby utiahli spolu všetky životné náklady. Dodal, že na základe uvedeného považuje tieto tvrdenia za poškodzujúce. Otec zdôraznil, že tejto práci sa venuje dodnes a na základe ekonomickej krízy z roku 2009 na Slovensku začal hľadať príležitosť za hranicami. Tiež považoval za potrebné uviesť, že dosiahnuté vzdelanie v danom odbore nijako nepomôže, toľkož nie za hranicami. K tvrdeniu, že sa ospravedlnil z pojednávania, otec uviedol, že ide o zavádzajúce tvrdenie, pretože dvakrát žiadal súd prvej inštancie o rozhodnutie v jeho neprítomnosti alebo preloženia termínu kvôli pandemickým opatreniam, ktoré boli vtedy aktuálne. Ďalej uviedol, že počas pandémie až do dňa 01.03.2021 bol vedený na úrade práce a keď začal pracovať v novej firme, posledného termínu sa nezúčastnil, za čo sa aj listom ospravedlnil. K tvrdeniu, že nehradí iné výdavky, neposkytuje darčeky, otec uviedol, že má predsa súdom stanovenú výšku výživného, pričom navrhovateľka prestala, predpokladá, že na naliehanie a výchovu matky, jedného času s ním komunikovať a neodpovedala na jeho správy, telefón nezdvíhala, posledný darček si od neho neprevzala, a preto považuje tieto tvrdenia za neúplné s účelom vedome mu poškodiť. Podotkol, že obdobná situácia sa opakovala aj pred posledným podaním o zvýšení výživného, pričom podľa jeho názoru ho vtedy matka účelovo chcela očierniť pred súdom. Ďalej má za to, že navrhovateľka chce vzbudiť dojem, že ho nie je možné dohľadať a koná tak, aby sa o ňom nevedelo, pričom v tejto súvislosti zdôraznil, že ani za hranicami SR sa nedá existovať a oficiálne žiť a pracovať tak, aby príslušné úrady nemali záznamy. Tiež poukázal na to, že ani navrhovateľka, ani jej matka, si okrem telefónneho čísla nevypýtali nič iné, preto je pre neho neprípustné takéto tvrdenie. Na záver otec uviedol, že s návrhom odvolania navrhovateľky proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie nesúhlasí a má za to, že súd prvej inštancie rozhodol spravodlivo a podľa platných zákonov a noriem, preto žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 09.09.2021, č. k. 27P/15/2020-102 opravil II. výrok rozsudku zo dňa 23.06.2021, č. k. 27P/15/2020 - 88, v časti zročného výživného tak, že správne má výrok zniet: „Zročné výživné za obdobie od 05.02.2020 do 30.06.2021 vo výške 1.617,- eur je otec povinný zaplatiť k rukám G. Š., K.. XX.XX.XXXX do 15. dní od doručenia tohto rozsudku.“

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odporúča odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§65 a §66 Civilného mimosporového poriadku), na prejednanie veci nariadil pojednávanie, nakoľko dopĺňal dokazovanie.

10. Povinný z výživného navrhol na pojednávaní pred odvolacím súdom oprávnenej z výživného, že bude od januára 2023 prispievať výživným v sume 350,- eur mesačne a navrhol v tomto smere schváliť zmier. Oprávnená z výživného vyjadрила súhlas s takýmto zmiernym riešením.

11. Podľa § 148 ods. 1 C.s.p. žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier.

12. Podľa ust. § 148 ods. 2 súd rozhodne o tom, či uzatvorený zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že navrhnutý zmier nie je v rozpore so všeobecne záväznými predpismi. Odvolací súd má za to, že navrhnuté výživné od januára 2023 zodpovedá ako oprávneným nákladom a potrebám oprávnenej z výživného a rovnako zodpovedá možnostiam a schopnostiam na strane povinného.

14. Vzhľadom k tomu, že navrhnutý zmier nie je v rozpore so všeobecne záväznými predpismi, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že schválil navrhnutý zmier.

15. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho a prvoinštančného konania.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).